

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਆਈ ਰਾਈਡਰ ਡੀ ਡਓ, ਜੇ.

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ } - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਇੱਛਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1960 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1749

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡ ਦਾ ਕੋਡ ਅਸੀਂ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) — ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 27 — 6 ਵੀਂ
ਅਦਾਲਤ—ਜਦੋਂ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ — ਈਜੂਸਡੇਮ
ਜੈਨਰੀਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ — ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
"ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ -
ਈਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਅਰਥ-ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਐਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਦਾ" ਅਤੇ ਐਜੂਸਡੇਮ
ਜੈਨਰੀਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਿੱਟੇਜ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ
ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਅਤੇ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ
ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਣਨਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ
ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਸ ਅਤੇ
ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, *cg*, ਇੱਕ
ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਮਨੋ ਹੋਏ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। *ejusdetn generis* ਦਾ
ਨਿਯਮ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਉਪਯੋਗੀ
ਅਤੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗੀਕਰਨ- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ
ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ
ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ-

- (j) ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ;
- (ii) ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ;
- iii) ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ
- (iv) ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਣਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਆਮ ਜਾਂ 'ਸਰਵ-ਭਰਪੂਰ' ਵਰਣਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਕਿਉਂਕਿ ਗਣਨਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਰਚਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ *ਏਜੇਨਸਡਰਨ ਜੈਨਰੀਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਹੜਾ-ਸਟਿੱਕ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।* ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ 'IK' ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਾ ਧੱਕਿਆ ਜਾਵੇ।

*ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 41, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 27(1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ *ਏਜੇਨਸਡਰਨ ਜੈਨਰੀਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।* "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥਕ ਕਾਰਨ ਲਈ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕਾਰਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ। "ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਪਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ . ਸਮੀਕਰਨ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ" ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ*

ਨਿਯਮ 27(1) (ਬੀ) ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਬੂਤ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਜ਼, ਫੁਲਦੂਰ, ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਰੈਗੂਲਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ. ਡੀ. ਮੋਹਨ, ਉਪ-ਫੌਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਨਲੋਦਰ, ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। 25 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਨਾਮ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਨ. ਅਵਾਸਤੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਵੇਦ ਪਾਰਕ ਐਸ਼ ਕਾਕ ਰੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੜੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 27, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਸਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ।

ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਵੱਸ-ਸਾਰਣੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਾਨਾ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵੱਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ- ਟੇਬਲ ਸਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਾਨਾ ਅਸਲ ਭਰਾ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਭਰਾ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਮੌਜਾ ਸੰਧਾਵਾਲਾ, ਪਰਗਨਾ ਨਕੋਦਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਦੂਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖਸਰਾ ਖਾਨਾ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1849-50 ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਬੰਦੋਬਸਤ ਦੌਰਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਦਰ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ) ਮਾਲ ਦਫ਼ਤਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਪਰ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਫੁਟ ਨੋਟ ਵਿਚ ਇਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇਕ ਦਾਨਾ ਨੂੰ ਸਾਹੋ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਦਾਨਾ ਅਸਲ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸਿੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੀ ਉਲਟ ਹੈ।

ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਨਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਕਸੀ, 1851 ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ* 41, ਨਿਯਮ 27, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਲੱਭੋ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਉਥੇ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇ.ਵੀ. ਐਨਕਾਟਾਰਮਿਆ ਬਨਾਮ ਏ ਸੀਤਾਰਮਾ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ - ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਪਰਸੋਤਿਮ ਠਾਕੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਮੋਹਰ ਠਾਕੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 27(1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 1526
- (2) ਏਆਈਆਰ 1931 ਪੀਸੀ 143.

ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਵਜੋਂ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ - ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੀਤਾਰਾਮ ਰੈਡੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਾਖਲਾ ਰਜਿਸਟਰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ 'ਸਾਨੂੰ' ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ AP ਪੈਲੇਟ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕੇ, ਸਗੋਂ 'ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਠੋਸ ਕਾਰਨ' ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 'ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ' ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਵਧੇਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰ, 27(1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਲਈ' ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਨਗੀਨਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜਨਮ ਸਿੰਘ (3), ਅਤੇ ਸ਼ੀਨਾਬ ਰਾਏ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ ਆਫ ਸਟੇਟ (4J) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਈਜ਼ੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 27(1) (ਬੀ), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਦਾ" ਅਤੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਿੱਟੇਜ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਅਤੇ ਖਾਸ ਫਾਈਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਣਨਾ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ - ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਨੇ ਹੋਏ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਈਜ਼ੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਸਿਰਫ ਖਾਸ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ-

- (i) ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ;
 - (ii) ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ ਥੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ;
 - (iii) ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ
- (3) ਏਆਈਆਰ 1928 ਪੈਟ. 64.
 - (4) ਏਆਈਆਰ 1923 ਕੈਲ. 233.

(iv) ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

-----ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਰਣਨ ਦੁਆਰਾ, ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ J. ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁਝ ਆਮ ਜਾਂ 'ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ' ਵਰਣਨ sb ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਗਣਨਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਕਸਰ, ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਰਚਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਜ਼ੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਹੜਾ-ਸਟਿੱਕ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੱਕਾ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 27(1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟਿੰਗ ਲਈ ਈਜ਼ੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਸਮੀਕਰਨ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬ- ਸਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਆਂਇਕ ਅਖਤਿਆਰ। /ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕਾਰਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। . ਨਿਯਮ 27(1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਫਿਰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਮੇਟਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਟੈਸਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ' ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ. ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਠੋਸ ਜਾਂ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਹੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵੰਸ਼-ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨਾ, ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸਬੰਧਤ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਖਸਰਾ ਖਾਨਾ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ, ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਗਤ ਦੇ।

ਆਰ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ